

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत् ॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहे।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु॒ मा वि॑द्विषा॒वहे॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

॥ अम्भस्य पारे ॥

अम्भ॑स्य पा॒रे भुव॑नस्य॒ मध्ये॒ नाक॑स्य पृ॒ष्ठे म॑ह॒तो म॑ही॒यान्।
शु॒क्रेण॒ ज्योती॑षि॒ सम॑नु॒प्रवि॑ष्टः प्र॒जाप॑तिश्चरति॒ गर्भे॑ अ॒न्तः॥
यस्मि॑न्नि॒दं सं च॒ विचै॑ति॒ सर्वं॑ यस्मि॑न्दे॒वा अधि॑ विश्वे
निषे॑दुः। तदे॒व भू॑तं तदु॒ भव्य॑मा इ॒दं तद॑क्षरे॒ पर॑मे व्यो॒मन्॥
येना॑ऽऽवृ॒तं खं च॒ दिवं॑ म॒हीं च॒ येना॑ऽऽदित्यस्तप॑ति
तेज॑सा॒ भ्राज॑सा च। यम॑न्तः स॒मुद्रे॑ क॒वयो॑ वय॑न्ति॒ यद॑क्षरे॒
पर॑मे प्र॒जाः॥ यतः॑ प्रसू॒ता ज॒गतः॑ प्रसू॒ती तो॑ये॒न जी॒वान्
व्यस॑स॒र्ज भू॑म्या॑म्। यदोष॑धीभिः पुरुषा॑न्प॒शूश्च॒ विवे॑श
भू॒तानि॑ चराच॒राणि॑॥ अतः॑ परं॒ नान्य॑दणी॒यसं॑ हि॒ परा॑त्प॒रं
यन्म॑ह॒तो म॒हान्त॑म्। यदे॑कम॒व्यक्त॑मन॒न्तरूपं॑ वि॒श्वं पु॒राणं॑
तम॑सः॒ पर॑स्तात्॥१॥

तदे॒वर्तं॑ तदु॒ स॒त्यमा॑हुस्तदे॒व ब्र॒ह्मं॑ पर॒मं क॑वी॒नाम्। इ॒ष्टा॒पूर्तं॑
ब॒हुधा॑ जा॒तं जा॑य॒मानं॑ वि॒श्वं बि॑भर्ति॒ भुव॑नस्य॒ नाभिः॑॥

तदेवाग्निस्तद्वायुस्तत्सूर्यस्तदु चन्द्रमाः। तदेव शुक्रममृतं
तद्ब्रह्म तदापः स प्रजापतिः॥ सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः
पुरुषादधि। कला मुहूर्ताः काष्ठाश्चाहोरात्राश्च सर्वशः॥
अर्धमासा मासा ऋतवः संवत्सरश्च कल्पन्ताम्। स आपः
प्रदुधे उभे इमे अन्तरिक्षमथो सुवः॥ नैनमूर्ध्वं न तिर्यश्च
न मध्ये परिजग्रभत्। न तस्येशे कश्चन तस्य नाम
महद्यशः॥ २॥

न सन्दृशेतिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम्।
हृदा मनीषा मनसाऽभिकृतो य एनं विदुरमृतास्ते
भवन्ति॥ अद्भ्यः सम्भूतो हिरण्यगर्भ इत्यष्टौ॥ एष हि
देवः प्रदिशोऽनु सर्वाः पूर्वो हि जातः स उ गर्भे अन्तः।
स विजायमानः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखोऽस्तिष्ठति
विश्वतोमुखः॥ विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त
उत विश्वतस्पात्। सं बाहुभ्यां नमति सं पतत्रैर्घावापृथिवी
जनयन्देव एकः॥ वेनस्तत्पश्यन्विश्वा भुवनानि विद्वान् यत्र
विश्वं भवत्येकनीलम्। यस्मिन्निदं सं च विचैकं स ओतः
प्रोतश्च विभुः प्रजासु। प्र तद्वोचे अमृतं नु विद्वान्गन्धर्वो
नाम् निहितं गुहासु॥ ३॥

त्रीणि पदा निहिता गुहासु यस्तद्वेदं सवितुः पिताऽसत्।
स नो बन्धुर्जनिता स विधाता धामानि वेद भुवनानि
विश्वा। यत्र देवा अमृतमानशानास्तृतीये धामान्यभ्यैरयन्ता।

परि द्यावापृथिवी यन्ति सद्यः परि लोकान् परि
दिशः परि सुवः। ऋतस्य तन्तुं विततं विचृत्य
तदपश्यत्तदभवत् प्रजासु। परीत्य लोकान्परीत्य भूतानि
परीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशश्च। प्रजापतिः प्रथमजा
ऋतस्याऽऽत्मनाऽऽत्मानमभिसम्बभूव। सदसस्पतिमद्भुतं
प्रियमिन्द्रस्य काम्यम्। सनि मेधामयासिषम्। उदीप्यस्व
जातवेदोऽपघ्नन्निर्ऋतिं मम॥४॥

पशूँश्च मह्यमावह जीवं च दिशो दिश। मा नो
हिंसीज्जातवेदो गामश्च पुरुषं जगत्। अबिभ्रदग्र आगहि
श्रिया मा परिपातय।

॥ गायत्रीमन्त्राः ॥

पुरुषस्य विद्म सहस्राक्षस्य महादेवस्य धीमहि। तन्नो रुद्रः
प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि। तन्नो
रुद्रः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि।
तन्नो दन्तिः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे चक्रतुण्डाय
धीमहि॥५॥

तन्नो नन्दिः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महासेनाय
धीमहि। तन्नः षण्मुखः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे
सुवर्णपक्षाय धीमहि। तन्नो गरुडः प्रचोदयात्। वेदात्मनाय
विद्महे हिरण्यगर्भाय धीमहि। तन्नो ब्रह्म प्रचोदयात्।

ना॒रा॒य॒णाय॑ वि॒द्महे॑ वा॒सुदे॒वाय॑ धीमहि। तन्नो॑ विष्णुः
 प्रचो॒दया॑त्। व॒ज्रन॒खाय॑ वि॒द्महे॑ तीक्ष्णद॒ष्ट्राय॑ धीमहि॥६॥
 तन्नो॑ ना॒रसि॑ंहः प्रचो॒दया॑त्। भा॒स्क॒राय॑ वि॒द्महे॑
 महद्युति॒कराय॑ धीमहि। तन्नो॑ आ॒दित्यः॑ प्रचो॒दया॑त्।
 वैश्वान॒राय॑ वि॒द्महे॑ लाली॒लाय॑ धीमहि। तन्नो॑ अ॒ग्निः
 प्रचो॒दया॑त्। का॒त्या॒य॒नाय॑ वि॒द्महे॑ क॒न्यकु॑मारिं धीमहि। तन्नो॑
 दु॒र्गिः प्रचो॒दया॑त्।

॥ दूर्वासूक्तम् ॥

स॒हस्र॑प॒रमा॑ दे॒वी श॒तमू॑ला श॒ताङ्कु॑रा। सर्वं॑ ह॒रतु॑ मे पा॒पं
 दूर्वा॑ दुःस्वप्न॒नाश॑नी। काण्डा॑त्काण्डात् प्र॒रोह॑न्ती॒ परु॑षः परु॒षः
 परि॑॥७॥

ए॒वानो॑ दूर्वे॒ प्रत॑नु स॒हस्रे॑ण श॒तेन॑ च। या श॒तेन॑ प्र॒तनो॑षि
 स॒हस्रे॑ण वि॒रोह॑सि। तस्या॑स्ते दे॒वीष्टके॑ वि॒धेम॑ ह॒विषा॑
 व॒यम्। अश्व॑क्रान्ते र॒थक्रान्ते॑ वि॒ष्णुक्रान्ते॑ व॒सुन्ध॑रा। शि॒रसा॑
 धा॒रयि॑ष्यामि र॒क्षस्व॑ मां प॒दे प॒दे।

॥ मृत्तिकासूक्तम् ॥

भूमि॑र्धेनु॒र्धरणी॑ लो॒कधा॑रिणी। उ॒द्धृता॑ऽसि व॒राहे॑ण कृ॒ष्णेन॑
 श॒तबा॑हुना। मृ॒त्तिके॑ ह॒नं मे॑ पा॒पं य॒न्मया॑ दुष्कृतं कृतम्।
 मृ॒त्तिके॑ ब्रह्म॑दत्ताऽसि का॒श्यपे॑नाभि॒मन्त्रि॑ता। मृ॒त्तिके॑ देहि॑ मे
 पु॒ष्टिं त्वयि॑ स॒र्वं प्र॒तिष्ठि॑तम्॥८॥

मृत्तिके॑ प्रतिष्ठिते सर्वं तन्मे निर्णुद॑ मृत्तिके। तया॑ ह॒तेन॑ पापेन॑
गच्छामि॑ परमां॑ गतिम्।

॥ शत्रुजयमन्त्राः ॥

यत॑ इन्द्र॒ भया॑महे॒ ततो॑ नो॒ अभयं॑ कृधि। मघ॑वन्छुग्धि तव॑
तन्न॑ ऊ॒तये॑ वि॒द्विषो॑ वि॒मृधो॑ जहि। स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्पति॑र्वृत्र॒हा
वि॒मृधो॑ व॒शी। वृषेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्करः।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृद्धश्र॒वाः स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पति॒र्दधा॑तु।
आपा॑न्तमन्युस्तृ॒पल॑प्रभर्मा॒ धुनिः॑ शिमी॒वाञ्छ॑रुमा॑ ऋजी॒षी।
सोमो॑ वि॒श्वान्य॑त॒सावना॑नि॒ नार्वा॑गिन्द्र॑ प्रति॒माना॑निदेभुः॥९॥
ब्रह्म॑जज्ञानं प्रथ॒मं पु॒रस्ता॒द्विसी॑मतः॒ सुरु॑चो वेन आ॒वः।
सबु॑ध्रिया॒ उप॒मा अस्य॑ वि॒ष्टाः स॒तश्च॒ योनि॑मस॒तश्च॒ विवः॑।
स्यो॒ना पृ॑थिवि॒ भवा॑ऽनृक्षरा नि॒वेश॑नी। यच्छा॑नः शर्म स॒प्रथाः॑।
गन्ध॑द्वारां दु॒राध॑रूपां॒ नित्य॑पुष्टां॒ करी॑षिणीम्। ई॒श्वरी॑
सर्व॑भू॒तानां॒ तामि॑होप॒ह्वये॑ श्रियम्। श्री॑र्मे भ॒जतु॑। अल॒क्ष्मी॑र्मे
न॒श्यतु॑। विष्णु॑मुखा॒ वै दे॒वाश्छन्दो॑भिरि॒माँल्लो॒कान॑नप॒-
ज॒य्यम॒भ्यज॑यन्। म॒हा॑ इन्द्रो॒ वज्र॑बाहुः॒ षोड॑शी शर्म
यच्छ॑तु॥१०॥

स्व॒स्ति नो॒ म॒घवा॑ करोतु॒ हन्तु॑ पा॒प्मानं॒ योऽस्मान्
द्वेष्टि॑। सो॒मान॒ः स्वर॑णं कृणुहि ब्रह्म॑णस्पते। क॒क्षीव॑न्तं

य औशिजम्। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्त्सीदतु
 योऽस्मान् द्वेष्टि। चरणं पवित्रं विततं पुराणं येन पूतस्तरति
 दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन पूता अति पाप्मानमरातिं
 तरेम। सजोषा इन्द्र सगणो मरुद्भिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर
 विद्वान्। जहि शत्रूँ रप मृधो नुदस्वाथाभयं कृणुहि
 विश्वतो नः। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै
 भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा मयो
 भुवस्ता न ऊर्जे दधातन॥११॥

महेरणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह
 नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय
 जिन्वथा आपो जनयथा च नः।

॥ अघमर्षणसूक्तम् ॥

हिरण्यशृङ्गं वरुणं प्रपद्ये तीर्थं मे देहि याचितः। यन्मया
 भुक्तमसाधूनां पापेभ्यश्च प्रतिग्रहः। यन्मे मनसा वाचा कर्मणा
 वा दुष्कृतं कृतम्। तन्न इन्द्रो वरुणो बृहस्पतिः सविता
 च पुनन्तु पुनः पुनः। नमोऽग्नयेऽप्सुमते नम इन्द्राय नमो
 वरुणाय नमो वारुण्यै नमोऽद्भ्यः॥१२॥

यदपां क्रूरं यदमेध्यं यदशान्तं तदपंगच्छतात्।
 अत्याशनादतीपानाद्यच्च उग्रात् प्रतिग्रहात्। तन्नो वरुणो
 राजा पाणिना ह्यवमर्शतु। सोऽहमपापो विरजो निर्मुक्तो

मु॒क्तकि॒ल्बिषः॑ । नाक॑स्य पृ॒ष्ठमा॑रु॒ह्य गच्छे॑द्ब्रह्म॑सलो॒कता॑म् ।
यश्चा॒प्सु वरु॑णः स पु॒नात्व॑घम॒र्षणः॑ । इ॒मं मे॑ गङ्गे॒ यमु॑ने
सर॑स्वति॒ शुतु॑द्रि॒ स्तोम॑ꣳ सच॒ता परु॑ष्ण्या । अ॒सि॒क्रिया
म॑रु॒द्वृधे॑ वि॒तस्त॒याऽऽर्जी॑कीये शृ॒णु॒ह्या सु॑षोम॒या । ऋ॒तं च
स॒त्यं चा॒भी॒द्धात्त॑प॒सोऽध्य॑जायत । ततो॒ रात्रि॑रजायत॒ ततः
समु॒द्रो अ॑र्णवः ॥ १३ ॥

स॒मु॒द्राद॑र्ण॒वादधि॑ संव॒त्सरो॒ अजा॑यत । अ॒होरा॒त्राणि॑
वि॒दध॑द्वि॒श्वस्य॑ मि॒षतो॒ वशी॑ । सूर्या॒चन्द्र॒मसौ॑ धा॒ता
य॑थापूर्वम॑कल्पयत् । दि॒वं च॑ पृथि॒वीं चा॒न्तरि॑क्षमथो
सु॒वः । यत्पृ॑थि॒व्याꣳ रजः॑ स्व॒मान्तरि॑क्षे वि॒रोद॑सी ।
इ॒माꣳस्त॑दा॒पो वरु॑णः पु॒नात्व॑घम॒र्षणः॑ । पु॒नन्तु॒ वस॑वः
पु॒नातु॒ वरु॑णः पु॒नात्व॑घम॒र्षणः॑ । ए॒ष भू॒तस्य॑ म॒ध्ये भु॑वनस्य
गो॒प्ता । ए॒ष पु॒ण्यकृ॑तां लो॒का॒नेष॑ मृ॒त्योर्हि॑र॒ण्मय॑म् ।
द्या॒वापृ॑थि॒व्योर्हि॑र॒ण्मय॑ꣳ सꣳश्रि॑तꣳ सु॒वः ॥ १४ ॥

स नः॑ सु॒वः सꣳशि॑शाधि । आर्द्रं॑ ज्वल॑न्ति॒ ज्योति॑र॒हम॑स्मि ।
ज्योति॑र्ज्वल॑न्ति॒ ब्रह्मा॑हम॑स्मि । योऽह॑म॑स्मि॒ ब्रह्मा॑हम॑स्मि ।
अ॒हम॑स्मि॒ ब्रह्मा॑हम॑स्मि । अ॒हमे॒वाहं॑ मां जु॒होमि॑
स्वाहा॑ । अ॒कार्य॑का॒र्यव॑की॒र्णी स्ते॒नो भ्रू॑ण॒हा गु॑रुत॒ल्पगः॑ ।
वरु॑णोऽपा॒मघ॑म॒र्षणस्त॑स्मा॒त्पा॒पात् प्र॑मुच्यते । र॒जो
भूमि॑स्त्व॒माꣳ रो॑दयस्व॒ प्रव॑दन्ति॒ धीराः॑ । आ॒क्रान्त्स॑मु॒द्रः
प्र॑थ॒मे वि॑ध॒र्मं ज॒नय॑न्प्र॒जा भु॑वनस्य॒ राजा॑ । वृषा॑ प॒वित्रे॒ अधि॑

सानो॒ अव्यै॑ बृ॒हत्सोमो॑ वावृ॒धे सुवा॒न इन्दुः॑॥१५॥ —[१]

॥ दुर्गासूक्तम् ॥

जा॒तवे॑द॒से सु॒नवा॒म सोम॑म॒राती॒यतो॑ नि॒द॒हाति॑ वे॒दः। स
नः॑ पर्ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॑ वि॒श्वा ना॒वेव॑ सि॒न्धुं दु॒रि॒ताऽत्य॑ग्निः।
ताम॒ग्निर्व॑र्णा॒ तप॑सा॒ ज्वल॑न्तीं॒ वैरो॒चनीं॑ क॒र्मफ॑लेषु॒ जुष्टा॑म्।
दुर्गा॑ दे॒वी५ श॑रणम॒हं प्रप॑द्ये सु॒तर॑सि तर॒से नमः॑। अ॒ग्ने त्वं
पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्ध॒स्वस्ति॑भि॒रति॑ दु॒र्गाणि॑ वि॒श्वा। पू॒श्च
पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी भवा॑ तो॒काय॑ तन॒याय॑ शं योः। वि॒श्वानि॑
नो दु॒र्गहा॑ जा॒तवे॑दः॒ सिन्धुं॑ न ना॒वा दु॑रि॒ताति॑ पर्षि।
अ॒ग्ने अ॒त्रि॒वन्मन॑सा॒ गृणा॑नो॒ऽस्माकं॑ बो॒ध्यवि॑ता त॒नूना॑म्।
पृ॒तना॑जि॒तः५ सह॑मानम॒ग्निमु॒ग्रः५ हु॒वेम॑ पर॒मात्स॑ध॒स्थात्। स
नः॑ पर्ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॑ वि॒श्वा क्षा॑म॒द्दे॒वो अ॒ति दु॑रि॒ताऽत्य॑ग्निः।
प्र॒त्नोषि॑ क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॑ होता॒ नव्य॑श्च॒ सत्सि॑।
स्वा॒श्चा॒ग्ने त॒नुवं॑ पि॒प्रय॑स्वा॒स्मभ्य॑ च॒ सौभ॑ग॒माय॑ज॒स्वा।
गोभि॑र्जुष्ट॒मयु॑जो निषि॑क्तं तवै॒न्द्र वि॒ष्णो॒रनु॑स॒ञ्चरे॑म। नाक॑स्य
पृ॒ष्ठम॒भि सं॒वसा॑नो॒ वैष्ण॑वीं लो॒क इ॒ह मा॑दयन्ताम्॥१६॥

[२]

॥ व्याहृतिहोमन्त्राः ॥

भूर॑न्न॒म॒ग्नये॑ पृथि॒व्यै स्वा॒हा भुवो॑ऽन्नं वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्षा॒य
स्वा॒हा सुव॑र॒न्नमा॑दि॒त्याय॑ दि॒वे स्वा॒हा भूर्भुवः॑ सुव॑र॒न्नं

च॒न्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः॑ स्वाहा॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑
सुव॒रन्न॑मोम्॥१७॥ _____[३]

भूर॒ग्रये॑ पृथि॒व्यै स्वाहा॒ भुवो॑ वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॒
सुव॑रादि॒त्याय॑ दि॒वे स्वाहा॒ भूर्भुवः॑ सुव॑श्चन्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः॑
स्वाहा॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॒रग्र॑
ओम्॥१८॥ _____[४]

भूर॒ग्रये॑ च पृथि॒व्यै च॑ मह॒ते च॑ स्वाहा॒ भुवो॑ वा॒यवे॑ चान्तरि॑क्षाय
च मह॒ते च॑ स्वाहा॒ सुव॑रादि॒त्याय॑ च दि॒वे च॑ मह॒ते च॑ स्वाहा॒
भूर्भुवः॑ सुव॑श्चन्द्रम॑से च॒ नक्ष॑त्रेभ्यश्च दि॒ग्भ्यश्च॑ मह॒ते च॑ स्वाहा॒
नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॒र्मह॑रोम्॥१९॥ [५]

॥ ज्ञानप्राप्त्यर्थहोममन्त्राः ॥

पाहि॑ नो अ॒ग्न ए॒नसे॑ स्वाहा। पाहि॑ नो वि॒श्ववे॑दसे स्वाहा। यज्ञं
पाहि॑ वि॒भाव॑सो स्वाहा। सर्वं॑ पाहि॑ शत॒क्रतो॑ स्वाहा॥२०॥
_____ [६]

पाहि॑ नो॑ अ॒ग्न ए॒कया॑। पा॒ह्युत॑ द्वितीयया। पा॒ह्यूर्जं॑ तृतीयया।
पाहि॑ गी॒र्भिश्च॑ त॒सृभिर्व॑सो स्वाहा॥२१॥ _____[७]

॥ वेदविस्मरणाय जपमन्त्राः ॥

यश्छ॑न्द॒सामृष॑भो वि॒श्वरू॑पश्छ॑न्दो॒भ्यश्छ॑न्दा॑ऽस्यावि॒वेशः॑।
सता॑ऽशिक्ष्यः॒ पुरो॑वाचो॒पनिष॑दिन्द्रो॒ ज्येष्ठ॑ इन्द्रि॒याय॑
ऋषि॑भ्यो॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॒श्छ॑न्द॒
ओम्॥२२॥ _____[८]

नमो ब्रह्मणे धारणं मे अस्त्वनिराकरणं धारयिता भूयासं
कर्णयोः श्रुतं मा च्योद्वं ममामुष्य ओम्॥२३॥ ———[९]

॥ तपः प्रशंसा ॥

ऋतं तपः सत्यं तपः श्रुतं तपः शान्तं तपो दमस्तपः शमस्तपो
दानं तपो यज्ञं तपो भूर्भुवः सुवर्ब्रह्मैतदुपास्यैतत्तपः॥२४॥
—————[१०]

॥ विहिताचरणप्रशंसा निषिद्धाचरणनिन्दा च ॥

यथा वृक्षस्य सम्पुष्पितस्य दूराद्ग्रन्थो वात्येवं पुण्यस्य कर्मणो
दूराद्ग्रन्थो वाति यथाऽसिधारां कर्तेऽवहितामवक्रामे यद्युवे
युवे ह वा विह्वयिष्यामि कर्तं पतिष्यामीत्येवमनृतादात्मानं
जुगुप्सेत्॥२५॥ —————[११]

॥ दहरविद्या ॥

अणोरणीयान्महतो महीयानात्मा गुहायां निहितोऽस्य
जन्तोः। तमक्रतुं पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादांन्महिमानं-
मीशम्। सप्त प्राणाः प्रभवन्ति तस्मात्सप्तार्चिषः समिधः
सप्त जिह्वाः। सप्त इमे लोका येषु चरन्ति प्राणा
गुहाशयां निहिताः सप्त संस्र। अतः समुद्रा गिरयश्च
सर्वेऽस्मात्स्यन्दन्ते सिन्धवः सर्वरूपाः। अतश्च विश्वा
ओषधयो रसाच्च येनैष भूतस्तिष्ठत्यन्तरात्मा। ब्रह्मा देवानां
पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्यैति रेभन्।

अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां बर्हीं प्रजां जनयन्ती॥
सरूपाम्। अजो ह्येको जुषमाणोऽनुशेते जहात्येनां
भुक्तभोगामजोऽन्यः॥२६॥

ह॥सः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
नृषद्वरसदृतसद्धोमसदजा गोजा ऋतजा अद्रिजा
ऋतं बृहत्। घृतं मिमिक्षिरे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो
घृतमुवस्य धाम। अनुष्वधमावह मादयस्व स्वाहाकृतं
वृषभ वक्षि हव्यम्। समुद्रादूर्मिर्मधुमा॥ उदारदुपा॥ शुना
सममृतत्वमानद्। घृतस्य नाम गुह्यं यदस्ति जिह्वा
देवानाममृतस्य नाभिः। वयं नाम प्रब्रवामा घृतेनास्मिन्
यज्ञे धारयामा नमोभिः। उप ब्रह्मा शृणवच्छस्यमानं चतुः
शृङ्गोऽवमीद्वोर एतत्। चत्वारि शृङ्गा त्रयो अस्य पादा द्वे
शीर्षे सप्त हस्तासो अस्य। त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति
महो देवो मर्त्या॥ आविवेश॥२७॥

त्रिधा हितं पणिभिर्गुह्यमानं गवि देवासो घृतमन्वविन्दन्।
इन्द्र एक॥ सूर्य एक॥ जजान वेनादेक॥ स्वधया
निष्ठतक्षुः। यो देवानां प्रथमं पुरस्ताद्विश्वाधियो रुद्रो
महर्षिः। हिरण्यगर्भं पश्यत् जायमान॥ स नो
देवः शुभया स्मृत्या संयुनक्तु। यस्मात्परं नापरमस्ति
किञ्चिद्यस्मान्नाणीयो न ज्यायोऽस्ति कश्चित्। वृक्ष इव
स्तब्धो दिवि तिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वम्। न

कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानुशुः।
 परेण नाकं निहितं गुहायां विभ्राजते यद्यतयो विशन्ति।
 वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः सन्न्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः।
 ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे।
 दहं विपापं परमेशमभूतं यत्पुण्डरीकं पुरमध्यसंस्थम्।
 तत्रापि दहं गुगनं विशोकस्तस्मिन् यदन्तस्तदुपासितव्यम्।
 यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्तो च प्रतिष्ठितः। तस्य
 प्रकृतिलीनस्य यः परः स महेश्वरः॥२८॥ —————[१२]

॥ नारायणसूक्तम् ॥

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवम्। विश्वं नारायणं
 देवमक्षरं परमं पदम्। विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं
 नारायणं हरिम्। विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति।
 पतिं विश्वस्याऽऽत्मेश्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम्। नारायणं
 महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम्। नारायणपरो ज्योतिरात्मा
 नारायणः परः। नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः
 परः। नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः। यच्च
 किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा॥ अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं
 व्याप्य नारायणः स्थितः॥२९॥

अनन्तमव्ययं कविं समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम्। पद्मकोश
 प्रतीकाशं हृदयं चाप्यधोमुखम्। अधो निष्ठ्या
 वितस्त्यान्ते नाभ्यामुपरि तिष्ठति। ज्वालमालाकुलं

भा॒ती वि॒श्वस्या॑ऽऽय॒तनं॑ म॒हत् । सन्त॑त॒ः शि॒लाभि॑स्तु-
ल॒म्ब॑त्याकोश॒सन्नि॑भम् । तस्यान्ते॑ सुषि॒रः॑ सू॒क्ष्मं तस्मि॑न्त्सर्वं
प्रति॑ष्ठितम् । तस्य॒ मध्ये॑ म॒हान॑ग्निर्वि॒श्वार्चि॑र्वि॒श्वतो॑मुखः ।
सोऽग्र॑भु॒ग्विभ॑जन्तिष्ठन्नाहा॒रम॒जुरः॑ क॒विः । ति॒र्यग्ध्व॑म॒धः
शा॒यी र॒श्मय॑स्तस्य॒ सन्त॑ता । स॒न्ताप॑यति स्वं दे॒हमा॑पादतल-
मस्त॑कः । तस्य॒ मध्ये॑ वह्नि॑शिखा अ॒णीयो॑र्ध्वा व्य॒वस्थि॑तः ।
नी॒लतो॑यदमध्य॒स्थाद्वि॒द्युल्ले॑खेव भास्व॑रा । नी॒वार॒शूक॑वत्तन्वी
पी॒ता भा॑स्वत्य॒णूप॑मा । तस्याः॑ शिखा॒या म॑ध्ये परमा॑त्मा
व्य॒वस्थि॑तः । स ब्र॒ह्म स शिवः॑ स ह॒रिः सेन्द्रः॑ सोऽक्षरः॑
पर॑मः स्व॒राट् ॥ ३० ॥ नारा॒यणः स्थि॑तो व्य॒वस्थि॑तश्च॒त्वारि॑ च ॥ [१३]

॥ आदित्यमण्डले परब्रह्मोपासनम् ॥

आ॒दि॒त्यो वा ए॒ष ए॒तन्म॒ण्डलं॑ तप॑ति तत्र॒ ता
ऋ॒चस्त॑दृ॒चा म॑ण्डल॒ः स ऋ॒चां लो॒कोऽथ॒ य ए॒ष
ए॒तस्मि॑न्म॒ण्डले॑ऽर्चिर्दी॒प्यते॑ तानि॒ सामा॑नि स साम्नां
म॒ण्डल॒ः स साम्नां॑ लो॒कोऽथ॒ य ए॒ष ए॒तस्मि॑न्म॒ण्डले॑ऽर्चिषि
पु॒रुष॑स्तानि यजू॑षि स यजु॑षा म॒ण्डल॒ः स यजु॑षां लो॒कः
सैषा त्र॒य्येव॑ वि॒द्या त॑पति य ए॒षोऽन्तरा॑दित्ये हि॒र॒ण्म॒यः
पु॒रुषः॑ ॥ ३१ ॥ [१४]

॥ आदित्यपुरुषस्य सर्वात्मकत्वप्रदर्शनम् ॥

आ॒दि॒त्यो वै तेज॒ ओजो॒ बलं॑ यश॒श्चक्षुः॑ श्रोत्र॑मा॒त्मा मनो॑
म॒न्युर्मनु॑र्मृत्युः स॒त्यो मि॒त्रो वा॒युरा॑का॒शः प्रा॒णो लो॒कपालः॑

कः किं कं तत्सत्यमन्नमृतो जीवो विश्वः कतमः स्वयम्भु
 ब्रह्मैतदमृत एष पुरुष एष भूतानामधिपतिर्ब्रह्मणः सायुज्यं
 सलोकतामाप्नोत्येतासामेव देवतानां सायुज्यं सार्ष्टितां
 समानलोकतामाप्नोति य एवं वेदैत्युपनिषत्॥३२॥ —[१५]

॥ शिवोपासनमन्त्राः ॥

निधनपतये नमः। निधनपतान्तिकाय नमः। ऊर्ध्वाय
 नमः। ऊर्ध्वलिङ्गाय नमः। हिरण्याय नमः। हिरण्यलिङ्गाय
 नमः। सुवर्णाय नमः। सुवर्णलिङ्गाय नमः। दिव्याय नमः।
 दिव्यलिङ्गाय नमः। भवाय नमः। भवलिङ्गाय नमः। शर्वाय
 नमः। शर्वलिङ्गाय नमः। शिवाय नमः। शिवलिङ्गाय
 नमः। ज्वलाय नमः। ज्वललिङ्गाय नमः। आत्माय नमः।
 आत्मलिङ्गाय नमः। परमाय नमः। परमलिङ्गाय नमः।
 एतत्सोमस्य सूर्यस्य सर्वलिङ्गं स्थापयति पाणिमन्त्रं
 पवित्रम्॥३३॥ —[१६]

॥ पश्चिमवक्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमो नमः। भवे भवे
 नाति भवे भवस्व माम्। भवोद्धवाय नमः॥३४॥ —[१७]

॥ उत्तरवक्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः
 कालाय नमः कलविकरणाय नमो बलविकरणाय नमो
 बलाय नमो बलप्रमथनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो
 मनोन्मनाय नमः॥३५॥ —[१८]

॥ दक्षिणवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

अ॒घोरे॑भ्योऽथ॒ घोरे॑भ्यो॒ घोर॒घोर॑तरेभ्यः। सर्वे॑भ्यः सर्व॒शर्वे॑भ्यो
नम॑स्ते अस्तु रु॒द्ररू॑पेभ्यः॥ ३६॥ —————[१९]

॥ प्राग्वक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

तत्पु॑रुषाय वि॒द्महे॑ महादे॒वाय॑ धीमहि। तन्नो॑ रु॒द्रः
प्रचो॑दयात्॥ ३७॥ —————[२०]

॥ ऊर्ध्ववक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

ई॒शानः॑ सर्व॒विद्या॒नामी॒श्वरः॑ सर्व॒भूता॒नां ब्र॒ह्माधि॑पतिर्ब्रह्म॒णो-
ऽधि॑पतिर्ब्रह्मा॑ शिवो॒ मे अस्तु॑ सदाशिवो॒म्॥ ३८॥ —[२१]

॥ नमस्कारमन्त्राः ॥

नमो॑ हिरण्यबा॒हवे॑ हिरण्यवर्णा॒य हिरण्य॑रूपाय हिरण्यपतये-
ऽम्बिका॑पतये उमापतये पशुपतये॑ नमो॒ नमः॥ ३९॥ -[२२]

ऋ॒तं स॒त्यं परं॑ ब्र॒ह्म पु॑रुषं कृष्ण॒पिङ्ग॑लम्। ऊ॒र्ध्वरे॑तं
वि॒रूपाक्षं॑ वि॒श्वरू॑पाय॒ वै नमो॑ नमः॥ ४०॥ —————[२३]

सर्वो॑ वै रु॒द्रस्तस्मै॑ रु॒द्राय॑ नमो॑ अस्तु। पु॒रुषो॑ वै रु॒द्रः सन्म॒हो
नमो॑ नमः। वि॒श्वं भू॒तं भुव॑नं चि॒त्रं बहु॑धा जा॒तं जाय॑मानं च
यत्। सर्वो॑ ह्येष रु॒द्रस्तस्मै॑ रु॒द्राय॑ नमो॑ अस्तु॥ ४१॥ -[२४]

कद्रु॑द्राय प्रचे॒तसे॑ मी॒ढुष्ट॑माय॒ तव्य॑से। वो॒ चेम् शन्त॑मं हृ॒दे।
सर्वो॑ ह्येष रु॒द्रस्तस्मै॑ रु॒द्राय॑ नमो॑ अस्तु॥ ४२॥ —[२५]

॥ अग्निहोत्रहवण्याः उपयुक्तस्य वृक्षविशेषस्याभिधानम् ॥

यस्य वैकङ्कत्यग्निहोत्रहवणी भवति प्रत्येवास्याऽऽहुतय-
स्तिष्ठन्त्यथो प्रतिष्ठित्यै ॥ ४३ ॥ _____ [२६]

कृणुष्व पाज् इति पञ्च ॥ ४४ ॥ _____ [२७]

॥ भूदेवताकमन्त्रः ॥

अदितिर्देवा गन्धर्वा मनुष्याः पितरोऽसुरास्तेषां सर्वभूतानां
माता मेदिनी महता मही सावित्री गायत्री जगत्पुर्वी पृथ्वी
बहुला विश्वा भूता कतमा का या सा सत्येत्यमृतेति
वसिष्ठः ॥ ४५ ॥ _____ [२८]

॥ सर्वदेवता आपः ॥

आपो वा इदं सर्वं विश्वा भूतान्यापः प्राणा वा आपः
पशव आपोऽन्नमापोऽमृतमापः सम्राडापो विराडापः
स्वराडापश्छन्दाऽस्यापो ज्योतीऽप्यापो यजूऽप्यापः
सत्यमापः सर्वा देवता आपो भूर्भुवः सुवराप ओम् ॥ ४६ ॥
_____ [२९]

॥ सन्ध्यावन्दनमन्त्राः ॥

आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम्। पुनन्तु
ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम्। यदुच्छिष्टमभोज्यं यद्वा
दुश्चरितं मम। सर्वं पुनन्तु मामापोऽसतां च प्रतिग्रहः
स्वाहा ॥ ४७ ॥ _____ [३०]

अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो
रक्षन्ताम्। यदह्मा पापमकारिषम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्।
पद्भ्यामुदरेण शिश्ना। अहस्तदवलुम्पतु। यत्किं च दुरितं
मयि। इदमहं माममृतयोनौ। सत्ये ज्योतिषि जुहोमि
स्वाहा॥४८॥ _____[३१]

सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो
रक्षन्ताम्। यद्रात्रिया पापमकारिषम्। मनसा वाचा
हस्ताभ्याम्। पद्भ्यामुदरेण शिश्ना। रात्रिस्तदवलुम्पतु।
यत्किं च दुरितं मयि। इदमहं माममृतयोनौ। सूर्ये ज्योतिषि
जुहोमि स्वाहा॥४९॥ _____[३२]

॥ प्रणवस्य ऋष्यादिविवरणम् ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म। अग्निर्देवता ब्रह्म इत्यार्षम्। गायत्रं
छन्दं परमात्मं सरूपम्। सायुज्यं विनियोगम्॥५०॥ [३३]

॥ गायत्र्यावाहनमन्त्राः ॥

आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसम्मितम्। गायत्रीं छन्दसां
मातेदं ब्रह्म जुषस्व मे। यदह्मात्कुरुते पापं तदह्मात्प्रतिमुच्यते।
यद्रात्रियात्कुरुते पापं तद्रात्रियात्प्रतिमुच्यते। सर्वं वर्णं
महादेवि सन्ध्याविद्ये सरस्वति॥५१॥ _____[३४]

ओजोऽसि सहोऽसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां धाम
नामांसि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि सर्वायुरभिभूरां
गायत्रीमावाहयामि सावित्रीमावाहयामि सरस्वतीमावाह-

या॒मि॒ छ॒न्द॒ऋ॒षी॒ना॒वा॒ह॒या॒मि॒ श्रि॒य॒मा॒वा॒ह॒या॒मि॒ गा॒य॒त्रि॒या
गा॒य॒त्री॒च्छ॒न्दो॒ वि॒श्वामि॒त्र ऋ॒षिः॒ स॒वि॒ता दे॒वता॑ऽग्नि॒र्मु॒खं
ब्र॒ह्मा शि॒रो वि॒ष्णु॒र्हृद॒यं रु॒द्रः शि॒खा पृ॒थि॒वी
यो॒निः प्रा॒णापा॒नव्या॒नो॒दान॑स॒माना स॒प्रा॒णा श्वे॒तव॑र्णा
सा॒ङ्ख्या॒यन॑स॒गोत्रा॑ गा॒य॒त्री च॒तुर्विं॑शत्य॒क्षरा॑ त्रि॒पदा॑ ष॒ट्कुक्षिः॑
प॒ञ्चशी॑र्षो॒पन॑यने वि॒नियो॑ग॒ ओं भूः। ओं भुवः। ओ॒५
सुवः। ओं महः। ओं ज॒नः। ओं तपः। ओ॒५ स॒त्यम्।
ओं तथ्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यं भ॒र्गो दे॒वस्य॑ धीम॒हि। धि॒यो यो
नः प्र॒चोद॑यात्। ओ॒मापो॒ ज्योती॑र॒सोऽमृ॑तं ब्र॒ह्म भूर्भुवः॑
सुव॒रोम्॥५२॥ _____[३५]

॥ गायत्री उपस्थानमन्त्राः ॥

उ॒त्तमे॑ शि॒खरे॑ जा॒ते भू॒म्यां प॑र्व॒तमूर्ध॑नि। ब्रा॒ह्म॒णेभ्यो॑ऽभ्य॒नु॒
ज्ञा॒ता ग॒च्छ दे॒वि य॒थासु॑खम्। स्तु॒तो म॒या वर॑दा वै॒दमा॑ता
प्र॒चोद॑यन्ती पवने॑ द्वि॒जा॒ता। आ॒युः पृ॒थिव्यां द्र॒विणं॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒सं
म॒ह्यं दत्त्वा॑ प्र॒जातुं॑ ब्र॒ह्मलो॒कम्॥५३॥ _____[३६]

॥ आदित्यदेवतामन्त्रः ॥

घृ॒णिः सूर्य॑ आ॒दि॒त्यो न प्र॒भा वा॒त्यक्ष॑रम्। मधु॑ क्षरन्ति
तद्र॑सम्। स॒त्यं वै तद्र॑स॒मापो॒ ज्योती॑र॒सोऽमृ॑तं ब्र॒ह्म भूर्भुवः॑
सुव॒रोम्॥५४॥ _____[३७]

॥ त्रिसुपर्णमन्त्राः ॥

ब्र॒ह्ममे॒तु मा॒म्। मधु॑मे॒तु मा॒म्। ब्र॒ह्ममे॒व मधु॑मे॒तु मा॒म्। यास्ते॑

सोम प्रजावत्सोभि सो अहम्। दुःस्वप्रहन्दुरुष्यह। यास्ते
सोम प्राणांस्तां जुहोमि। त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय
दद्यात्। ब्रह्महत्यां वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं
पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति। आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति।
ओम्॥५५॥

[३८]

ब्रह्म मेधया। मधु मेधया। ब्रह्ममेव मधु मेधया। अद्या नो
देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम्। परा दुःष्वप्रियं सुवा।
विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परा सुवा। यद्भद्रं तन्म आ
सुवा। मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः
सन्त्वोषधीः। मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवं रजः। मधु
द्यौरस्तु नः पिता। मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमा अस्तु सूर्यः।
माध्वीर्गावो भवन्तु नः। य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय
दद्यात्। भ्रूणहत्यां वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति।
ते सोमं प्राप्नुवन्ति। आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५६॥

[३९]

ब्रह्म मेधवा। मधु मेधवा। ब्रह्ममेव मधु मेधवा। ब्रह्मा
देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्।
हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
नृषद्वरसदृतसद्धोमसदजा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं
बृहत्। ऋचे त्वा रुचे त्वा समिधं वन्ति सरितो न

धेनाः। अ॒न्तर॒हृदा॑ म॒नसा॑ पू॒यमा॑नाः। घृ॒तस्य॑ धा॒रा
अ॒भिचा॑कशीमि। हि॒र॒ण्ययो॑ वे॒त॒सो म॒ध्यं आ॑साम्।
तस्मि॒न्सु॒पर्णो॑ म॒धुकृ॑त्कु॒ला॒यी भ॑ज॒न्नास्ते॒ मधु॑दे॒वता॑भ्यः।
तस्या॑ऽऽस॒ते ह॑र॒यः स॒प्तती॑रे॒ स्वधां॑ दु॒हाना॑ अ॒मृत॑स्य॒ धारा॑म्।
य इ॒दं त्रि॑सु॒पर्णम॑र्या॒चितं ब्रा॑ह्म॒णाय॑ दद्यात्। वी॒र॒ह॒त्यां वा
ए॒ते घ्न॑न्ति। ये ब्रा॑ह्म॒णास्त्रि॑सु॒पर्णं प॑ठ॒न्ति। ते सोमं॑ प्राप्नु॒वन्ति।
आ॒स॒ह॒स्रात्प॒ङ्क्तिं पु॑न॒न्ति। ओम्॥५७॥ —————[४०]

॥ मेधासूक्तम् ॥

मे॒धा दे॒वी जु॒षमा॑णा न॒ आगा॑द्वि॒श्वार्ची॑ भ॒द्रा सु॑म॒न॒स्यमा॑ना।
त्वया॑ जु॒ष्टा जु॒षमा॑णा दुरु॒क्ता॑न्बृ॒हद्व॑दे॒म वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑॥ त्वया॑
जु॒ष्टं ऋ॒षिर्भ॑वति दे॒वि त्वया॑ ब्र॒ह्माऽऽग॑तश्रीरु॒त त्वया॑। त्वया॑
जु॒ष्टंश्चि॒त्रं वि॑न्दते वसु॒ सा नो॑ जुषस्व॒ द्रवि॑णो न मे॒धे॥५८॥
—————[४१]

मे॒धां म॒ इन्द्रो॑ ददातु मे॒धां दे॒वी सर॑स्वती। मे॒धां मे॑
अ॒श्विना॑वु॒भावा॑ध॒त्तां पु॒ष्कर॑स्रजा। अ॒प्स॒रासु॑ च॒ या मे॒धा
ग॑न्ध॒र्वेषु॑ च॒ यन्म॑नः। दे॒वीं मे॒धा सर॑स्वती॒ सा मां॑ मे॒धा
सु॒रभि॑र्जुषता॒ऽऽ स्वाहा॑॥५९॥ —————[४२]

आ मां॑ मे॒धा सु॒रभि॑र्वि॒श्वरू॑पा॒ हि॒र॒ण्यव॑र्णा॒ जग॑ती जग॒म्या।
ऊ॒र्ज॑स्वती॒ पय॑सा॒ पि॒न्व॑मा॒ना सा मां॑ मे॒धा सु॒प्रती॑का
जुष॒न्ताम्॥६०॥ —————[४३]

मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां म॒य्यग्नि॑स्तेजो॑ दधातु मयि॑ मे॒धां मयि॑

प्र॒जां मयीन्द्रं इन्द्रि॒यं द॑धातु मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॑
सूर्यो॑ भ्राजो॑ दधातु॥६१॥ _____[४४]

॥ मृत्युनिवारणमन्त्राः ॥

अपै॑तु मृत्यु॒रमृतं॑ न॒ आग॑न्वैवस्व॒तो नो॒ अभ॑यं कृणोतु।
पु॒र्णं वन॑स्पतैरिवा॒भि॒नः शी॑यता॒ र॒यिः स च॑ तान्नः
शची॒पतिः॑॥६२॥ _____[४५]

परं॑ मृत्यो॒ अनु॒ परे॑हि पन्थां॒ यस्ते॒ स्व इत॑रो देव॒याना॑त्।
चक्षु॑ष्मते शृण्व॒ते ते॑ ब्रवीमि॒ मा नः॑ प्र॒जा री॑रिषो॒ मोत॑
वी॒रान्॥६३॥ _____[४६]

वातं॑ प्रा॒णं मन॑सा॒ऽन्वा र॑भामहे प्र॒जाप॑तिं यो भुव॑नस्य
गो॒पाः। स नो॑ मृत्योस्त्रायतां॒ पात्व॑ ह॒सो ज्यो॑ग्जीवा
ज॒राम॑शीमहि॥६४॥ _____[४७]

अ॒मुत्र॒ भूया॑दध॒ यद्य॑मस्य॒ बृह॑स्पते अ॒भि॒श॑स्तेरमु॒ञ्चः।
प्र॒त्यौ॒हता॑म॒श्विना॑ मृत्युम॑स्माद्दे॒वाना॑म॒ग्ने भि॒षजा॒ शची॑भिः॥६५॥
_____ [४८]

हरि॑ ह॒रन्त॑मनु॒यन्ति॑ दे॒वा वि॒श्वस्ये॑शा॒नं वृष॑भं म॒तीना॑म्। ब्रह्म॒
सरू॑पमनु॒मे॒दमा॑गा॒दय॑नं॒ मा वि॒व॑धी॒र्विक्र॑मस्व॥६६॥ — [४९]

शल॑कैर॒ग्निमि॑न्धा॒न उ॒भौ लो॒कौ स॑नेम॒हम्। उ॒भयो॑र्लो॒कयोर्-
ऋ॒ध्वाऽति॑ मृत्युं त॑राम्य॒हम्॥६७॥ _____[५०]

मा छि॑दो मृत्यो॒ मा व॑धी॒र्मा मे॒ बलं॑ विवृ॒हो मा प्र॑मोषीः। प्र॒जां
मा मे॑ रीरिष॒ आयु॑रु॒ग्र नृ॒चक्ष॑सं त्वा ह॒विषा॑ विधेम॥६८॥

[५१]

मा नो॑ म॒हान्त॑मु॒त मा नो॑ अ॒र्भकं॑ मा न॒ उक्ष॑न्तमु॒त मा न॑
उक्षि॑तम्। मा नो॑ऽव॒धीः पि॒तरं॑ मो॒त मा॒तरं॑ प्रि॒या मा न॑स्त॒नुवो॑
रु॒द्र री॑रिषः॥६९॥

[५२]

मा न॑स्तो॒के तन॑ये॒ मा न॒ आयु॑षि॒ मा नो॒ गोषु॑ मा नो॒ अश्वे॑षु
री॒रिषः॑। वी॒रान्मा॑ नो॒ रु॒द्र भा॑मि॒तोऽव॑धीर्ह॒विष्म॑न्तो॒ नम॑सा
वि॒धेम॑ ते॥७०॥

[५३]

॥ प्रजापतिप्रार्थनामन्त्रः ॥

प्र॒जाप॑ते॒ न त्व॑दे॒तान्य॒न्यो वि॒श्वा जा॒तानि॒ परि॑ता ब॒भूव।
यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तन्नो॑ अस्तु व॒यं स्या॑म॒ पत॑यो
रयी॑णाम्॥७१॥

[५४]

॥ इन्द्रप्रार्थनामन्त्रः ॥

स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्प॑तिर्वृ॒त्रहा॑ वि॒मृधो॑ व॒शी। वृ॒षेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः
स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्क॒रः॥७२॥

[५५]

॥ मृत्युञ्जयमन्त्रः ॥

त्र्य॒म्बकं॑ य॒जाम॑हे सु॒गन्धिं॑ पु॒ष्टि॒वर्ध॑नम्। उ॒र्वारु॑कमि॒व
बन्ध॑नान्मृ॒त्योर्मु॑क्षी॒य माऽमृ॑ता॒त्॥७३॥

[५६]

ये ते॑ स॒हस्र॑म॒युतं॑ पा॒शा मृ॒त्यो म॑र्त्या॒य ह॑न्त॒वे। तान् य॒ज्ञस्य॑
मा॒यया॑ सर्वा॒नव॑ य॒जाम॑हे॥७४॥

[५७]

मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑ मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑॥७५॥

[५८]

॥ पापनिवारक-मन्त्राः ॥

दे॒वकृ॑त॒स्यै॑न॒सोऽव॑य॒जन॑म॒सि॒ स्वाहा॑॥ म॒नुष्य॑कृ॒त॒स्यै॑न॒सोऽव॑-
य॒जन॑म॒सि॒ स्वाहा॑॥ पि॒तृकृ॑त॒स्यै॑न॒सोऽव॑य॒जन॑म॒सि॒ स्वाहा॑॥
आ॒त्मकृ॑त॒स्यै॑न॒सोऽव॑य॒जन॑म॒सि॒ स्वाहा॑॥ अ॒न्यकृ॑त॒स्यै॑न॒सो-
ऽव॑य॒जन॑म॒सि॒ स्वाहा॑॥ अ॒स्मत्कृ॑त॒स्यै॑न॒सोऽव॑य॒जन॑म॒सि॒ स्वाहा॑॥
यद्वि॒वा च॒ नक्तं॒ चैन॑श्च॒कृम॒ तस्या॑व॒य॒जन॑म॒सि॒ स्वाहा॑॥
यथ॑स्व॒पन्त॑श्च॒ जाग्र॑त॒श्चैन॑श्च॒कृम॒ तस्या॑व॒य॒जन॑म॒सि॒ स्वाहा॑॥
यथ॑सु॒षुप्त॑श्च॒ जाग्र॑त॒श्चैन॑श्च॒कृम॒ तस्या॑व॒य॒जन॑म॒सि॒ स्वाहा॑॥
यद्वि॒द्वाꣳस॒श्चावि॑द्वाꣳस॒श्चैन॑श्च॒कृम॒ तस्या॑व॒य॒जन॑म॒सि॒ स्वाहा॑॥
ए॒नस॑ ए॒नसोऽव॑य॒जन॑म॒सि॒ स्वाहा॑॥ ७६॥ — [५९]

॥ वसुप्रार्थनामन्त्रः ॥

यद्वो॑ दे॒वाश्च॑कृ॒म जि॒ह्वाया॑ गु॒रुम॑न॒सो वा॒ प्रयु॑ती दे॒व हेड॑नम्।
अ॒रा॒वा यो नो॑ अ॒भि दु॑च्छुना॒यते॒ तस्मि॑न्तदे॒नो व॑सवो॒ निधे॑तन्
स्वाहा॑॥ ७७॥ — [६०]

॥ कामोऽकार्षीत्-मन्युरकार्षीत् मन्त्रः ॥

का॒मोऽका॑र्षी॒न्नमो॑ नमः। का॒मोऽका॑र्षीत्का॒मः क॑रोति नाहं
क॑रोमि का॒मः क॑र्ता नाहं क॑र्ता का॒मः का॑र॒यिता॒ नाहं
का॑र॒यिता ए॒ष ते का॑म का॒माय॑ स्वाहा॥ ७८॥ — [६१]

म॒न्युरका॑र्षी॒न्नमो॑ नमः। म॒न्युरका॑र्षीन्म॒न्युः क॑रोति नाहं
क॑रोमि म॒न्युः क॑र्ता नाहं क॑र्ता म॒न्युः का॑र॒यिता॒ नाहं
का॑र॒यिता ए॒ष ते म॒न्यो म॒न्यवे॑ स्वाहा॥ ७९॥ — [६२]

॥ विराजहोममन्त्राः ॥

तिलाञ्जुहोमि सरसा५ सपिष्टान् गन्धार मम चित्ते रमन्तु
स्वाहा। गावो हिरण्यं धनमन्नपान५ सर्वेषां५ श्रियै स्वाहा।
श्रियं च लक्ष्मीं च पुष्टिं च कीर्तिं चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं
बहुपुत्रताम्। श्रद्धामेधे प्रजाः सन्ददातु स्वाहा॥८०॥ -[६३]

तिलाः कृष्णास्तिलाः श्वेतास्तिलाः सौम्या वंशानुगाः। तिलाः
पुनन्तु मे पापं यत्किञ्चिद्दुरितं मयि स्वाहा। चोरस्यान्नं
नवश्राद्धं ब्रह्महा गुरुतल्पगः। गोस्तेय५ सुरापानं भ्रूणहत्या
तिला शान्ति५ शमयन्तु स्वाहा। श्रीश्च लक्ष्मीश्च पुष्टीश्च कीर्तिं
चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं बहुपुत्रताम्। श्रद्धामेधे प्रजा तु जातवेदः
सन्ददातु स्वाहा॥८१॥ —————[६४]

प्राणापानव्यानोदानसमाना मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां
विपाप्मा भूयासः५ स्वाहा। वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रजिह्वाघ्राणरेतो-
बुद्ध्याकूतिःसङ्कल्पा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
भूयासः५ स्वाहा। त्वक्कर्ममा५सरुधिरमेदोमज्जास्नायवो-
ऽस्थीनि मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासः५
स्वाहा। शिरःपाणिपादपार्श्वपृष्ठोरुदरजङ्घशिश्नोपस्थपायवो
मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासः५ स्वाहा।
उत्तिष्ठ पुरुष हरित पिङ्गल लोहिताक्षि देहि देहि
ददापयिता मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
भूयासः५ स्वाहा॥८२॥ —————[६५]

पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां
 विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। शब्दस्पर्शरूपरसगन्धा मे
 शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
 मनोवाक्कायकर्माणि मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
 भूयासुः स्वाहा। अव्यक्तभावैरहङ्कारैर्ज्योतिरहं विरजां
 विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। आत्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं
 विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। अन्तरात्मा मे शुद्ध्यन्तां
 ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। परमात्मा
 मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
 क्षुधे स्वाहा। क्षुत्पिपासाय स्वाहा। विविट्यै स्वाहा।
 ऋग्विधानाय स्वाहा। कषौत्काय स्वाहा। क्षुत्पिपासामलं
 ज्येष्ठामलक्ष्मीर्नाशयाम्यहम्। अभूतिमसंमृद्धिं च सर्वान्निर्गुद
 मे पाप्मानं स्वाहा। अन्नमय-प्राणमय-मनोमय-विज्ञानमय-
 मानन्दमय-मात्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
 भूयासुः स्वाहा॥८३॥ [६६]

॥ वैश्वदेवमन्त्राः ॥

अग्नये स्वाहा। विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा। ध्रुवाय भूमाय
 स्वाहा। ध्रुवक्षितये स्वाहा। अच्युतक्षितये स्वाहा। अग्नये
 स्विष्टकृते स्वाहा ॥ धर्माय स्वाहा। अधर्माय स्वाहा। अद्भ्यः
 स्वाहा। ओषधिवनस्पतिभ्यः स्वाहा॥८४॥
 रक्षोदेवजनेभ्यः स्वाहा। गृह्याभ्यः स्वाहा। अवसानेभ्यः

स्वाहा॥ अ॒व॒सान॑पति॒भ्यः॒ स्वाहा॥ स॒र्व॒भू॒ते॒भ्यः॒ स्वाहा॥
 का॒मा॒य॒ स्वाहा॥ अ॒न्त॒रि॒क्षाय॒ स्वाहा॥ य॒दे॒ज॒ति॒ जग॑ति॒
 यच्च॑ चेष्ट॑ति॒ नाम्नो॑ भा॒गोऽयं॑ नाम्ने॒ स्वाहा॥ पृ॒थि॒व्यै॒ स्वाहा॥
 अ॒न्त॒रि॒क्षाय॒ स्वाहा॥८५॥

दि॒वे॒ स्वाहा॥ सू॒र्या॒य॒ स्वाहा॥ च॒न्द्रम॑से॒ स्वाहा॥ नक्ष॑त्रे॒भ्यः॒
 स्वाहा॥ इन्द्रा॑य॒ स्वाहा॥ बृ॒ह॒स्प॒तये॒ स्वाहा॥ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॥
 ब्रह्म॑णे॒ स्वाहा॥ स्व॒धा पि॒तृ॒भ्यः॒ स्वाहा॥ नमो॑ रु॒द्राय॑ पशु॒प॒तये॒
 स्वाहा॥८६॥

दे॒वे॒भ्यः॒ स्वाहा॥ पि॒तृ॒भ्यः॒ स्व॒धाऽस्तु॑। भू॒ते॒भ्यो॒ नमः॑।
 म॒नु॒ष्ये॒भ्यो॒ हन्ता॑। प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॥ प॒र॒मे॒ष्ठिने॒ स्वाहा॥
 यथा॑ कू॒पः श॒तधा॑रः स॒हस्र॑धा॒रो अक्षि॑तः। ए॒वा मे॑ अस्तु
 धा॒न्यं स॒हस्र॑धा॒रमक्षि॑तम्। ध॒न॒धा॒न्यै॒ स्वाहा॥ ये भू॒ताः
 प्र॒च॒र॑न्ति॒ दि॒वा॒न॒क्तं॒ बलि॑मिच्छ॒न्तो॑ वि॒तुद॑स्य प्रे॒ष्याः।
 ते॒भ्यो॑ ब॒लिं पु॑ष्टि॒कामो॑ ह॒रामि॒ मयि॑ पु॒ष्टिं पु॑ष्टि॒पति॑र्दधातु
 स्वाहा॥८७॥ —————[६७]

ओं तद्ब्र॒ह्म। ओं तद्वा॒युः। ओं तदा॒त्मा। ओं तथ्स॒त्यम्।
 ओं तथ्सर्व॑म्। ओं तत्पु॒रोर्नमः॑॥ अ॒न्तश्च॑रति॒ भू॒तेषु॑ गुहा॒यां
 वि॒श्वमूर्ति॑षु। त्वं यज्ञ॑स्त्वं वष॒ट्कार॑स्त्वमिन्द्र॑स्त्व॒ रुद्र॑स्त्वं
 विष्णु॑स्त्वं ब्रह्म त्वं प्र॒जाप॑तिः। त्वं तदा॑प॒ आपो॒ ज्योती॑
 रसो॒ऽमृतं॑ ब्रह्म भूर्भुव॑स्सुव॒रोम्॥८८॥ —————[६८]

॥ प्राणाहुतिमन्त्राः ॥

श्रद्धायां॑ प्रा॒णे नि॒विष्टोऽमृतं॑ जुहोमि। श्रद्धायां॑ म॒पाने नि॒विष्टोऽमृतं॑ जुहोमि।
 श्रद्धायां॑ व्या॒ने नि॒विष्टोऽमृतं॑ जुहोमि। श्रद्धायां॑ मु॒दाने नि॒विष्टोऽमृतं॑ जुहोमि।
 श्रद्धायां॑ स॒माने नि॒विष्टोऽमृतं॑ जुहोमि। ब्रह्म॑णि म आ॒त्माऽमृत॑त्वाय॥
 अ॒मृतो॒पस्तर॑णमसि॥ श्रद्धायां॑ प्रा॒णे नि॒विष्टोऽमृतं॑ जुहोमि।
 शि॒वो मां वि॒शाप्र॑दाहाय। प्रा॒णाय॒ स्वाहा॑॥ श्रद्धायां॑ म॒पाने नि॒विष्टोऽमृतं॑ जुहोमि।
 शि॒वो मां वि॒शाप्र॑दाहाय। अ॒पानाय॒ स्वाहा॑॥ श्रद्धायां॑ व्या॒ने नि॒विष्टोऽमृतं॑ जुहोमि।
 शि॒वो मां वि॒शाप्र॑दाहाय। व्या॒नाय॒ स्वाहा॑॥ श्रद्धायां॑ मु॒दाने नि॒विष्टोऽमृतं॑ जुहोमि।
 शि॒वो मां वि॒शाप्र॑दाहाय। उ॒दानाय॒ स्वाहा॑॥ श्रद्धायां॑ स॒माने नि॒विष्टोऽमृतं॑ जुहोमि।
 शि॒वो मां वि॒शाप्र॑दाहाय। स॒मानाय॒ स्वाहा॑॥ ब्रह्म॑णि म आ॒त्माऽमृत॑त्वाय।
 अ॒मृता॒पिधान॑मसि॥८९॥ —————[६९]

॥ भुक्तान्नाभिमन्त्रणमन्त्राः ॥

श्रद्धायां॑ प्रा॒णे नि॒विश्या॒मृतं॑ हु॒तम्। प्रा॒णमन्त्रे॑नाप्यायस्व।
 श्रद्धायां॑ म॒पाने नि॒विश्या॒मृतं॑ हु॒तम्। अ॒पानमन्त्रे॑नाप्यायस्व।
 श्रद्धायां॑ व्या॒ने नि॒विश्या॒मृतं॑ हु॒तम्। व्या॒नमन्त्रे॑नाप्यायस्व।
 श्रद्धायां॑ मु॒दाने नि॒विश्या॒मृतं॑ हु॒तम्। उ॒दानमन्त्रे॑नाप्यायस्व।
 श्रद्धायां॑ स॒माने नि॒विश्या॒मृतं॑ हु॒तम्। स॒मानमन्त्रे॑नाप्या-

यस्व॥१०॥_____ [७०]

॥ भोजनान्ते आत्मानुसन्धानमन्त्राः ॥

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः। ईशः सर्वस्य जगतः
प्रभुः प्रीणाति विश्वभुक्॥११॥_____ [७१]

॥ अवयवस्वस्थता-प्रार्थनामन्त्रः ॥

वाङ्मा आसन्। नसोः प्राणः। अक्षयोश्चक्षुः। कर्णयोः श्रोत्रम्।
बाहुवोर्बलम्। ऊरुवोरोजः। अरिंष्टा विश्वान्यङ्गानि तनूः।
तनुवां मे सह नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः॥१२॥-[७२]

॥ इन्द्रसप्तर्षि-संवादमन्त्रः ॥

वयं सुपर्णा उप सेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः। अप
ध्वान्तमूर्णुहि पृथि चक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेऽव बद्धान्।-[७३]

॥ हृदयालम्भनमन्त्रः ॥

प्राणानां ग्रन्थिरसि रुद्रो मां विशान्तकः। तेनान्नेनाप्या-
यस्व॥१३॥_____ [७४]

॥ देवताप्राणनिरूपणमन्त्रः ॥

नमो रुद्राय विष्णवे मृत्युर्मे पाहि॥१४॥_____ [७५]

॥ अग्निस्तुतिमन्त्रः ॥

त्वमग्ने द्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मन्स्परि।
त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे
शुचिः॥१५॥_____ [७६]

॥ अभीष्टयाचनामन्त्राः ॥

शि॒वेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व स्यो॒नेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व सु॒भूतेन॑
मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व ब्र॒ह्मवर्च॑सेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व य॒ज्ञस्य॑र्धिम॒नु
सन्ति॑ष्ठस्वोप॑ ते य॒ज्ञ नम॑ उप॑ ते नम॑ उप॑ ते नमः॑ ॥ १६ ॥ [७७]

॥ परतत्त्व-निरूपणम् ॥

स॒त्यं परं॑ पर॑ स॒त्यं स॒त्येन॑ न सु॒वर्गाल्लो॒काच्च॑वन्ते
क॒दाच॑न स॒तां हि स॒त्यं तस्मा॑त्स॒त्ये र॑मन्ते । तप॑ इति॒ तपो॒
नान॑श॒नात्परं॑ यद्धि परं॑ तप॑स्तदु॒र्धर्षं॑ तदु॒राध॑र्षं तस्मा॑त्तप॑सि
रमन्ते॑ । दम॑ इति॒ निय॑तं ब्र॒ह्मचा॑रिण॒स्तस्मा॑द्दमे॑ रमन्ते ।
शम॑ इत्य॒रण्ये मु॒नय॑स्तस्मा॑च्छमे॑ रमन्ते । दान॑मिति॒ सर्वा॑णि
भू॒तानि॑ प्र॒शंस॑न्ति दाना॑न्नाति॒ दुष्करं॑ तस्मा॑द्दाने॑ र॑मन्ते
० ध॒र्म इति॒ धर्मे॑ण॒ सर्व॑मि॒दं परि॑गृहीतं ध॒र्मान्नाति॑ दुष्करं॑
तस्मा॑द्ध॒र्मे र॑मन्ते । प्र॒जन् इति॒ भूया॑स्तस्मा॑द्भूयि॒ष्टाः
प्रजा॑यन्ते तस्मा॑द्भूयि॒ष्टाः प्र॒जन॑ने रमन्तेऽग्न॒य । इत्या॑ह
तस्मा॑द॒ग्नय॑ आधा॑तव्या अ॒ग्निहो॒त्रमि॒त्याह॑ तस्मा॑द॒ग्निहो॒त्रे
र॑मन्ते । य॒ज्ञ इति॒ यज्ञो॑ हि दे॒वास्तस्मा॑द्य॒ज्ञे र॑मन्ते ।
मा॒न॒समि॒ति वि॒द्वास्तस्मा॑द्वि॒द्वांस॑ ए॒व मा॑न॒से र॑मन्ते
० न्या॒स इति॒ ब्र॒ह्मा ब्र॒ह्मा हि परः॑ परो॑ हि ब्र॒ह्मा ता॑नि
वा ए॒तान्य॑व॒राणि॑ परा॑सि न्या॒स ए॒वात्य॑रेचय॒द्य ए॒वं
वेदे॑त्युपनिषत् ॥ १७ ॥ [७८]

॥ ज्ञानसाधन-निरूपणम् ॥

प्राजापत्यो हारुणिः सुपर्णेयः प्रजापतिं पितरमुपससार किं भगवन्तः परमं वदन्तीति तस्मै प्रोवाच । सत्येन वायुरावाति सत्येनाऽऽदित्यो रोचते दिवि सत्यं वाचः प्रतिष्ठा सत्ये सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्सत्यं परमं वदन्ति । तपसा देवा देवतामग्र आयन्तपसर्षयः सुवरन्वविन्दन् तपसा सप्तान् प्रणुदामारातीस्तपसि सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्तपः परमं वदन्ति । दमेन दान्ताः किल्बिषमवधून्वन्ति दमेन ब्रह्मचारिणः सुवरगच्छुन्दमो भूतानां दुराधर्षं दमे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्धर्मः परमं वदन्ति । शमेन शान्ताः शिवमाचरन्ति शमेन नाकं मुनयोऽन्वविन्दच्छमो भूतानां दुराधर्षच्छमं सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माच्छमः परमं वदन्ति । दानं यज्ञानां वरूथं दक्षिणा लोके दातारः सर्वभूतान्युपजीवन्ति दानेनारातीरपानुदन्त दानेन द्विषन्तो मित्रा भवन्ति दाने सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्दानं परमं वदन्ति । धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा लोके धर्मिष्ठं प्रजा उपसर्पन्ति धर्मेण पापमपनुदति धर्मे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्धर्मं परमं वदन्ति । प्रजननं वै प्रतिष्ठा लोके साधु प्रजायास्तन्तुं तन्वानः पितृणामनृणो भवति तदेव तस्यानृणं तस्मात् प्रजननं परमं वदन्त्यग्नयो वै त्रयीं विद्या । देवयानः पन्था गारुपत्य ऋक्पृथिवी रथन्तरमन्वाहार्यपचनं यजुरन्तरिक्षं वामदेव्यमाहवनीयः सामं सुवर्गो लोको बृहत्तस्मादग्नीन्परमं वदन्त्यग्निहोत्रः ।

सायं प्रातर्गृहाणां निष्कृतिः स्विष्टः सुहुतं यज्ञक्रतूनां
 प्रायणः सुवर्गस्य लोकस्य ज्योतिस्तस्मादग्निहोत्रं
 परमं वदन्ति । यज्ञ इति यज्ञेन हि देवा दिवं गता
 यज्ञेनासुरानपानुदन्त यज्ञेन द्विषन्तो मित्रा भवन्ति यज्ञे सर्वं
 प्रतिष्ठितं तस्माद्यज्ञं परमं वदन्ति । मानसं वै प्राजापत्यं
 पवित्रं मानसेन मनसा साधु पश्यति मानसा ऋषयः प्रजा
 असृजन्त मानसे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मान्मानसं परमं वदन्ति ।
 न्यास इत्याहुर्मनीषिणो ब्रह्माणं ब्रह्मा विश्वः कतमः स्वयम्भुः
 प्रजापतिः संवत्सर इति संवत्सरोऽसावादित्यो य एष
 आदित्ये पुरुषः स परमेष्ठी ब्रह्मात्मा । याभिरादित्यस्तपति
 रश्मिभिस्ताभिः पर्जन्यो वर्षति पर्जन्येनौषधिवनस्पतयः
 प्रजायन्त ओषधिवनस्पतिभिरन्नं भवत्यन्नेन प्राणाः प्राणैर्बलं
 बलेन तपस्तपसा श्रद्धा श्रद्धया मेधा मेधया मनीषा
 मनीषया मनो मनसा शान्तिः शान्त्या चित्तं चित्तेन स्मृतिः
 स्मृत्या स्मरः स्मारेण विज्ञानं विज्ञानेनाऽऽत्मानं वेदयति
 तस्मादन्नं ददन्त्सर्वाण्येतानि ददात्यन्नात् प्राणा भवन्ति ।
 भूतानां प्राणैर्मनो मनसश्च विज्ञानं विज्ञानादानन्दो ब्रह्मयोनिः
 स वा एष पुरुषः पञ्चधा पञ्चात्मा येन सर्वमिदं प्रोतं
 पृथिवी चान्तरिक्षं च द्यौश्च दिशश्चावान्तरदिशाश्च स वै
 सर्वमिदं जगत्स च भूतः स भव्यं जिज्ञासकृत् ऋतुजा
 रयिष्ठा । श्रद्धा सत्यो महस्वान्तपसो वरिष्ठाद्भात्वा

तमे॒वं म॒नसा॑ हृ॒दा च॒ भूयो॑ न मृ॒त्युमु॑प॒याहि॑
 वि॒द्वान्तस्मा॑न्त्र्या॒समे॑षां तप॑सामतिरि॒क्तमाहु॑र्वसु॒र॒ण्वो
 वि॒भूर॑सि प्रा॒णे त्वम॑सि स॒न्धा॒ता । ब्र॒ह्मन् त्वम॑सि
 वि॒श्वधृ॑त्तै॒जो॒दास्त्वम॑स्य॒ग्निर॑सि वर्चो॒दास्त्वम॑सि सूर्य॑स्य
 द्यु॒म्नो॒दास्त्वम॑सि च॒न्द्रम॑स उप॒या॒मगृ॑हीतोऽसि ब्र॒ह्मणे॑ त्वा
 । मह॑स॒ ओमि॒त्या॒त्मानं॑ यु॒ञ्जीतै॑तद्वै म॒होप॑निष॒दं दे॒वानां॑
 गु॒ह्यं य ए॒वं वेद॑ ब्र॒ह्मणो॑ महि॒मान॑माप्रोति॒ तस्मा॑द्ब्र॒ह्मणो॑
 महि॒मान॑मित्यु॒पनिष॑त् ॥ १८ ॥ _____ [७९]

॥ ज्ञानयज्ञः ॥

तस्यै॒वं वि॒दुषो॑ य॒ज्ञस्या॒ऽऽत्मा॑ यज॑मानः श्र॒द्धा
 पत्नी॑ शरी॑रमि॒ध्ममुरो॑ वेदि॒र्लोमा॑नि ब॒र॒हिर्वे॑दः शि॒खा
 हृद॑यं यूपः काम॒ आज्यं॑ म॒न्युः प॒शुस्तपो॑ऽग्नि॒र्दमः॑
 शम॑यिता दक्षि॒णा वा॒ग्धोता॑ प्रा॒ण उ॒द्गाता॑ चक्षु॑रध्व॒र्युर्मनो॑
 ब्र॒ह्मा । श्रोत्रं॑ म॒ग्नीद्या॑व॒द्धिय॑ते सा दी॒क्षा यद॑श्जाति
 तद्ध॑वि॒र्यत्पिब॑ति तद॑स्य सोम॒पानं॑ यद्र॑म॒ते तदु॑प॒सदो॑
 यत्स॑श्चर॑त्यु॒पवि॑शत्यु॒त्तिष्ठ॑ते च स प्र॑व॒र्यो यन्मुखं॑
 तदा॑हव॒नीयो॑ या व्याहृ॑तिराहुतिर्यद॑स्य । वि॒ज्ञानं॑ तज्जु॒होति॑
 यत्स॑ायं प्रा॒तर॑त्ति तत्स॑मिधं यत्प्रा॒तर्म॑ध्यं दि॒नं सा॒यं च
 तानि॑ स॒र्वना॑नि ये अ॒होरा॑त्रे ते द॑र्शपूर्णमा॒सौ येऽर्ध॑मा॒साश्च
 मा॒सौश्च॑ ते चा॒तुर्मा॑स्यानि य ऋ॒तव॑स्ते प॒शुब॑न्धा ये
 स॑वत्स॒राश्च॑ परि॒वत्स॒राश्च॑ तेऽह॑र्ग॒णाः स॑र्ववे॒दसं॑ वा ।

ए॒तत्स॒त्रं य॒न्मर॑णं॒ तद॑व॒भृथ॑ ए॒तद्वै ज॑राम॒र्यम॒ग्निहो॑त्र॒
 स॒त्रं य ए॒वं वि॒द्वानु॑द॒गय॑ने प्र॒मीय॑ते दे॒वाना॑मे॒व म॑हि॒मानं॑
 ग॒त्वाऽऽदि॒त्यस्य॑ सायु॑ज्यं गच्छ॒त्यथ॑ । यो दक्षि॑णे
 प्र॒मीय॑ते पि॒तृणा॑मे॒व म॑हि॒मानं॑ ग॒त्वा च॒न्द्रम॑सः सायु॑ज्यं॒
 स॒लो॒कता॑माप्रोत्ये॒तौ वै सूर्या॑च॒न्द्रम॑सो॒र्महि॑मानौ॒ ब्राह्म॑णो
 वि॒द्वान॒भिज॑यति॒ तस्मा॑द्ब्रह्म॒णो म॑हि॒मानं॑माप्रोति॒ तस्मा॑द्ब्रह्म॒णो
 म॑हि॒मानं॑मित्यु॒पनिष॑त्॥११॥ —————[८०]

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
 ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु॒ मा वि॑द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
 शान्तिः॑॥

---

 generated on **March 16, 2024**

Downloaded from

 <http://stotrasamhita.github.io> | [StotraSamhita](#) | [Credits](#)